

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **Z. B. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 25. januára 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného Z. B. proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. januára 2012, sp. zn. Tp 62/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Z. B. proti výrokom v bode I. a II. predmetného uznesenia **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v bode I. výroku podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžila lehotu trvania väzby obvineného Z. B. **do 28. júna 2012.**

Zároveň v bode II. výroku uznesenia podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený B. bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia súdu rozhodujúceho o sťažnosti neodôvodnil.

Na základe podanej sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného Z. B. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák. Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 1. júla 2011, sp. zn. Tp 62/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. júla 2011, sp. zn. 2 Tost 20/2011, bol vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pričom väzba u obvineného začala plynúť od 28. júna 2011 od 7.20 hod a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

V zmysle § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa druhej a tretej vety § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7.

Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie najviac dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu, sp. zn. ČVS:ORP-39/OVK-DS-2011, a spisu, sp. zn. Tp 62/2011, dospel k záveru, že sudkyňa pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvineného, ako aj o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu postupovala správne a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že od ostatného rozhodnutia o väzbe uznesením Špecializovaného trestného súdu zo dňa 1. júla 2011, sp. zn. Tp 67/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. júla 2011, sp. zn. 2 Tost 20/2011, nenastala žiadna podstatná zmena pri posudzovaní dôvodnosti väzby. Niet preto žiadneho dôvodu na zmenu sťažnosťou napadnutého uznesenia vo vzťahu k rozhodnutiu o ďalšom trvaní väzby.

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Podľa zistenia Najvyššieho súdu uvedený väzobný dôvod, pre ktorý bola obmedzená osobná sloboda obvineného jeho vzatím do väzby, sa opiera o celkom konkrétne skutočnosti vyžadované zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu, tento ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nakoľko mu hrozí vysoký trest.

Výklad pojmu „konkrétna skutočnosť“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak.

Najvyšší súd ďalej konštatuje, že podľa slovenského práva v prípade dlhšie trvajúcej väzby musia byť splnené tieto podmienky. Musí existovať po formálnej stránke uznesenie o vznesení obvinenia, po materiálnej stránke sa vyžaduje existencia kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktorý je vznesené obvinenie, musí existovať niektorý z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 Tr. por. a napokon musí byť splnená podmienka, aby orgány činné v trestnom konaní vo veci samej postupovali s osobitnou starostlivosťou a urýchlením.

Všetky vyššie uvedené podmienky sú v danom prípade splnené. Ani Najvyšší súd nezistil prietahy v prebiehajúcom trestnom konaní a v tejto súvislosti poukazuje na sťažnosťou napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo dňa 4. januára 2012, sp. zn. Tp 62/2011, kde sudkyňa pre prípravné konanie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísala dôvody, pre ktoré považovala návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry na predĺženie lehoty trvania väzby za opodstatnený. Najvyšší súd si jej závery osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Rovnako správne postupovala sudkyňa pre prípravné konanie, keď zamietla žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, tak ako to vyplýva z vyššie uvedených dôvodov.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol Najvyšší súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová